

i et Udvalg, for at der kan fremskaffes nogle Oplysninger. I øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) gjorde en Bemærkning om den Bemyndigelse, som i Lovforslagets § 1 gives til at foretage Indkaldelserne tidligere end fastsat i Hærloven. Det ærede Medlem tænkte sig, at man muligvis helt kunde udelade denne Bemyndigelse, men vilde dog føle sig tilfredsstillet ved en Erklæring om, at man ikke vilde benytte den, hvis der paa Grund af Sygdomsforholdene kunde være nogen som helst Betænkeligheder derved. Jeg har allerede ved Lovforslagets Fremsættelse udtalt, at som Forholdene nu ligger, anser jeg det for lidet sandsynligt, at der vil blive særlig Grund til at benytte Bemyndigelsen, og forudsat, at den herskende Epidemi fortsættes, vil det sikkert være urigtigt at gøre det. Paa den anden Side tror jeg, det kan være hensigtsmæssigt alligevel at have Bemyndigelsen; der kan jo ogsaa senere paa Aaret komme et eller andet, som gør det hensigtsmæssigt at kunne afvige lidt fra de Bestemmelser, der findes i Hærloven, naar henses til de særlige Forhold, vi i Øjeblikket arbejder under.

Med Hensyn til de Indskrænkninger ved de specielle Vaaben, som var foreslaaede, mener jeg ikke, at den Betænkelighed, man har anført, har en saadan Betydning, som man har tillagt den, og det forekommer mig, at i det Øjeblik man ved de paagældende Vaaben foretager Uddannelse ved færre Afdelinger, vil man meget vel kunne tilvejebringe en saadan Styrke, som man f. Eks. i Sikringsstyrkeperioden har været i Stand til at uddanne ved de forskellige Afdelinger. Men da det jo drejer sig om at faa hele Sagen hurtigt ordnet, har jeg taget Hensyn til dette, at to Partier faktisk er Modstandere af denne Ændring, saa der er jo neppe nogen Grund til at fordybe sig i en Diskussion om dette Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Parkov) udtalte Ønsket om, at Lovforslaget kunde blive Genstand for Behandling i et Udvalg, hvor der kunde blive Anledning til at faa forskellige Oplysninger. Ja, det kan det naturligvis godt, og disse Oplysninger vil sikkert kunne tilvejebringes meget hurtigt, saa meget mere som vi har haft Sagen til Behandling i Militærkommissionen, og der der har været Adgang til at spørge om alt, hvad man kunde

ønske at spørge om, og givet Svar paa alt, hvad man der ønskede Oplysning om. Men hvis man i denne Sag ligesom med Hensyn til Spørgsmaalet om Landbefæstningens Nedlæggelse ønsker at stille Spørgsmaalene nogle Gange endnu, maaske i en lidt afvigende Form, vil der ikke være noget i Vejen for, at det sker paa ny, og en saadan Udvalgsbehandling vil da kunne finde Sted. Jeg maa blot udtale det Ønske, at den virkelig maa blive af en kortvarig Karakter, idet det jo af Hensyn til de Mennesker, der skal indkaldes, navnlig til Tjenesten i Sønderjylland, er af megen Betydning, at vi hurtig kommer til et Resultat, saaledes at de vedkommende i nogenlunde god Tid kan faa Besked om, hvem der vil blive Tale om ved denne Tjeneste. Jeg skal dermed anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Sigurd Berg: Det forekommer mig, at Ministerens Udtalelse ved Fremsættelsen af Lovforslaget angaaende Hensynet til den herskende Epidemi var ret vag. Jeg tror, at Befolkningen er saa foruroliget paa dette Omraade, at det vil være rigtigst, at der fremkommer ganske bestemte og koncise Erklæringer i saa Henseende, men det kan jo komme senere.

Vi har ikke fra vor Side ytret Ønske om, at denne Sag skulde være Genstand for Udvalgsbehandling, men jeg vil dog gerne i Anledning af Ministerens Udtalelser om Arbejdet i Militærkommissionen med denne Art Sager sige, at vi kan aldeles ikke erkende, at det ikke skulde være rimeligt og rigtigst, at Rigsdagen, naar den fandt Anledning dertil, krævede Oplysninger gennem Udvalg, saa meget mere som man maa sige, at de Udkast, der fremkommer i Militærkommissionen, er af en saadan Art, at der kan være al Anledning for os til at forvente, at Lovforslagene, naar de forelægges Rigsdagen, er ledsagede med saadanne bestemte Oplysninger i Bemærkningerne, der kan være vejledende for Rigsdagsmændene.

Til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) skal jeg sige, at det er oplyst for os, at Livgardens Mandskab vil blive overanstrengt, og der har ikke foreligget det allerringeste for os om, at der kunde være Tale om at indskrænke Livgardens Vagter.

Det ærede Medlem var enig med mig om, at dette Lovforslag ikke vedrører den fremtidige Ordning. Han kunde dog ikke nægte sig den Fornøjelse samtidig at sige: Men Venstre vil ikke gøre det og